

VITAMARINA

MAANDBLAD GEWIJD AAN ZEE-AQUARISTIEK EN ZEE-BIOLOGIE

Redactie: BOB ENTROP

Uitgave: Stichting Biologia Maritima — Nederlands Instituut voor Zee-Aquaristiek en Zee-biologie
Administratie: Zeezwaluwstraat 201—203, Scheveningen — Telefoon 0 70-554210 — Giro 606100

11e jaargang, no. 6

juni 1961.

ZEEGRONDELTJES

Als straks de vakantie een feit geworden is, zullen velen van ons ontspanning zoeken aan onze onvolprezen Noordzeekust.

Naast allerlei aangespoelde dierlijke en plantaardige producten, waarvan het determineren een kunde apart is, wilde ik jullie aandacht vragen voor een visje, dat juist in de omgeving van strand en strandplas, kortom het ondiepe zoute en brakke water, zich uitstekend op zijn plaats voelt en dat je dan ook ongetwijfeld zult vinden.

Het betreft ons Zeegrondeeltje (*Gobius-minutus*). De grondels zijn echte bodembewoners. Ook in ons zoete water leeft een lid van deze familie: een blauwgrijze, donkergestippelde vis en we noemen hem doorgewoon Grondel. Het Zeegrondeeltje is veel kleiner, niet groter dan 8 cm., wijkt ook wat lichaamsbouw betreft belangrijk van zijn zoetwaterneef af, maar is eveneens een typische bodemvis.

Je zult vast wel eens in een strandplas, een zwin, zo'n grauw, schichtig diertje hebben zien wegschieten naar.... ja waar naartoe eigenlijk, vraag je jezelf dan af, want behalve de uitstekende schutkleur, graaft het visje zich bovendien nog gedeeltelijk onder het zand.

Probeer ze eens te vangen !

Je denkt, dat het gemakkelijk zal gaan, "omdat ze toch niet uit die plas kunnen", maar je vergist je lelijk.

Zonder netje of iets van die aard is het mij nog nooit gelukt.

In tegenstelling tot zijn onaantrekkelijkheid, houdt het Zeegrondeeltje er een zeer merkwaardigde broedverzorging op na.

Als het voorjaar ook tot in het zeewater doordringt, zien we het Zeegrondeeltje druk over de bodem heen en weer zwemmen.

Voor ik nu vertel, wat ons visje wel aan het bedrijven is, vangen we 'm "even".

We zien dan, dat de oorspronkelijke, zanderige kleur plaats heeft moeten maken voor een prachtig blauwglanzend bruiloftspakje, met in de eerste rugvin een iriserend blauw vlekje, een soort "oog" lijkt het wel.

Het is werkelijk een enorme verwisseling van uiterlijk !

Het mooist zijn nog de ogen, waarin een goudgroene glans ligt, die doet denken aan enkele tropische vissen, zoals het Javaanse Lichtoogvisje (*Oryzias Javanicus*). Ook in ons Hollandse water dus schoonheid genoeg en een reden te meer, om eens iets grotere aandacht te besteden aan ons inlandse visbestand! We zetten onze bruidegom weer in zijn zilte element en wanneer de schrik gekomen is, zien we, dat hij op zoek gaat naar.... een schelp.

Hij kiest daar meestal een Slijkgaper voor uit, die met de holle kant naar onderen moet liggen. Onder deze schelp wordt het zand met "mondjesmaat" weggedragen en een eind verder neergeworpen.

Dit wordt de kinderkamer van Gobius.

Als het uitverkoren wijfje, dat haar grauwe kleur behoudt, kuit geschoten heeft neemt vader Zeegrondeel de bewaking op zich.

Nu moet ik over die broedzorg nog enige waarnemingen vermelden.

Het schijnt bijna ondoenlijk, in de vrije natuur Gobius minutus zó te benaderen, dat men hem nog in zijn nestholte aantreft. Meestal heeft hij bijtijds de "benen" genomen.

Nu is er in ons land nog een tweede grondelsoort, die langs onze kust voorkomt. Dat is Gobius microps, die iets kleiner en donkerder van kleur is. Bovendien kun je hem herkennen aan het zwarte vlekje, dat aan de basis der borstvinnen zit. Je zult hem veel kunnen aantreffen in de kop van Noord-Holland, waar hij in het brakke water leeft. Vandaar ook de naam: Brakwatergrondeltje. In de Slufter (Texel) komen beide soorten gezamenlijk voor.

Dit Brakwatergrondeltje houdt er precies dezelfde broedverzorging op na als het Zeegrondeeltje. Hij is minder schuw dan zijn soortgenoot en daarom zullen we hem vaker in zijn nestholte kunnen aantreffen.

Het mannetje zit voortdurend voor de opening der schelp. Indringers worden geweerd en ijverig van de broedplaats verjaagd. Een slimmerik zal zich ondertussen wel afgevraagd hebben, of er aan de kust met zijn branding en onafgebroken wisseling der getijden wel iets van de eitjes kan terecht komen, ook al worden ze nóg zo fel bewaakt.

Spoelt het hele legsel niet onmiddellijk na het aanrollen van de eerste golf weg?

Dit is nu door de natuur op voortreffelijke wijze geregeld, door de bijzondere inrichting, die de eitjes bezitten.

Het wijfje schiet het kuit aan de onderzijde der schelp, het plafond dus. Komt zo'n enkel eitje met het zeewater in contact, dan zwelt het op. Het omhullende vliesje (eivlies) barst hierdoor en wordt naar boven omgeslagen, maar blijft toch op één plaats aan het eitje vastzitten. Dit eivlies is kleefachtig en hecht zich nu aan de schelp. Op deze wijze blijft het broed dus op zijn plaats en vader Zeegrondeel verhuist wel mee, als de schelp, door de stromingen gedreven, aan de wandel gaat.

Als je mid-zomer op de Wadden vertoeft, moet je maar eens je geluk beproeven. Vast en zeker vindt je schelpen met Zeegrondeleitjes. De eitjes zijn in het begin doorzichtig, maar naarmate de ontwikkeling der larfjes voortgaat, kun je de oogjes door het eivlies zien schemeren.

De jonge Zeegrondeels leven, in tegenstelling tot hun ouders, aan de oppervlakte van het water, omdat zich daar, waar de lichtevoelheid het grootst is, het meeste micro-plankton bevindt.

Later moet hun "oppervlakkig" leven wijken voor de familietraditie, die wil, dat een echte grondel op de bodem verblijf houdt. Hun buikvinnen vergroeien dan tot stevige zuignappen, waarmee ze zich met succes vasthechten ook tijdens de hevigste storm en de onstuimigste branding.

Doe me echter een plezier: neem geen Zeegrondeels mee naar huis, om hen in een zuurstofarm visglas of jampotje te laten sterven.

Alleen wie een goed ingericht zeeaquarium heeft, voorspel ik veel interessante waarnemingen met dit zo opvallend en nietig visje.

In de Zwarte Zee komen volgens Middendorff slechts 68 soorten voor. In het noorden leven enkele Mollusken, die ook in de Kaspische Zee en in het Aral-meer voorkomen en die hier in de estuaria der rivieren leven. Dit zijn echter geen echte zee-mollusken, maar eerder brakwater-mollusken.

In de Zee van Azof leven slechts brakwatervariëteiten van *Cardium edule* L. In het uiterste noorden leeft één soort van het geslacht *Monodacna*, behorende tot de familie *Cardiidae*. Ook deze dieren zijn geen echte zeemollusken meer, ondanks hun plaats in de genoemde familie, die verder enkel vertegenwoordigers in de zee heeft. Ook in de Kaspische Zee (die echter geen zee, maar een meer is!) leven *Monodacna*-soorten.

De molluskenfauna der Middellandse Zee is nagenoeg homogeen, d.w.z.: in het oosten en westen komen ongeveer dezelfde soorten voor, of anders gezegd: geen enkel deel van de Middellandse Zee heeft een molluskenfauna met karakteristieke soorten, die zich voldoende onderscheidt van een dergelijke fauna van een ander deel der zee.

Voor een zee met een oppervlakte van maar liefst 3 miljoen km² wekt deze homogeniteit eerst wat bevreemding, maar wanneer we nagaan, dat deze zee een op zich staand, bijna geïsoleerd geheel is, dus bijna zonder invloed van andere zeeën en bovendien met bijna overal hetzelfde type kust, dan is het toch wel te begrijpen, dat dezelfde Mollusken over de gehele Middellandse Zee verspreid zijn.

Toch leven enkele West-Afrikaanse vormen bij de ingang van de Middellandse Zee aan de Algerijnse en Zuid-Spaanse kusten. Daarentegen leven enkele mediterrane soorten ook nog langs de kust van Spanje en Portugal tot aan de Zuidwest-kust van Frankrijk en, naar het zuiden, langs de West-Afrikaanse kust met de Canarische Eilanden en Kaap-Verde tot aan Senegal. Sommige soorten, die daardoor moeilijk nog mediteraan genoemd kunnen worden, strekken zich bovendien via de Azoren uit tot de kusten van Florida, de Antillen en Brazilië. Hierover wordt echter een volgende keer nog iets meer verteld.

Ook zijn er echter enkele soorten in de Middellandse Zee uitgestorven, die nu nog elders leven. In de baai van Cadiz bijvoorbeeld, in Zuidwest Spanje, leeft een slak, *Halia Priamus Meuschen*, die ook nog tot Senegal voorkomt, en die nu niet meer in de Middellandse Zee leeft, maar die in het Pliocéen van Noord-Italië fossiel gevonden is. *Strombus bubonius* uit Senegal is ook in de Middellandse Zee uitgestorven, maar dit uitsterven heeft pas aan het begin van het Kwartair plaatsgevonden.

(wordt vervolgd)

DE ZOMERSE VANG- en VERZAMELREIS NAAR BRETAGNE.

NOG SLECHTS 2 PLAATSEN VRIJ ! !

De in het vooruitzichtgestelde vangreis naar het onvolprezen Bretagne is bijna volgeboekt. Er is nog plaats voor 2 personen. Het liefst zouden we een echtpaar of een "verloofd stel" of 1 loslopende dame en een dito heer meehebben. De dame vooral als gezelschap voor Mevr. Gramsbergen, die momenteel de enige dame (moeten we zeggen moedige dame!!) is. Dit is de laatste oproep en kans, want het wordt de hoogste tijd om het instituut in Dinard onze komst te melden.

Wilt U inlichtingen belt U dan 554210, Scheveningen. De tocht duurt van 22 juli t.m. 5 augustus. Kosten f 200,-- p.p. ALLES inbegrepen. Exclusief Uw privé wijn!!!! Wenst U een onvergetelijke vakantie? Dan is dit Uw kans !

=====
=====

WORDT ONZE 3e RUILBEURS OOK EEN SUCCES ?

Dit hangt nu nog alleen van U - schelpenverzamelaar - af, want wanneer deze Vita Marina bij U in de bus glijdt is het leeuwenaandeel door ons alweer gedaan. Dan hebben wij weer druk getimmerd aan nieuwe stands en vitrines, waarin wij - naar wij hopen - enige mooie collecties zullen exposeren. Collecties waarvan de schoonheid in vorm en kleur ook bij U bewondering zullen afdwingen. Dat is namelijk het doel van deze expositie, die op de a.s. ruilbeurs van 1 - 2 juli a.s. te zien zal zijn.

Wie wij op deze beurs als bezoekers verwachten ?

Natuurlijk in de eerste plaats alle schelpenverzamelende B.M.-ers, die nu de kans krijgen met elkaar kennis te maken, te ruilen en te converseren. Verder alle aquarianers van B.M., want ook al zijn zij misschien geen echte malacologen, toch zouden wij hen willen aanraden eens even een kijkje op de beurs te komen nemen. Het zijn immers evengoed zeedieren waarmee een malacoloog zich bezighoudt en het is toch prettig wanneer de aquariaan iets meer van de malacologie afweet dan alleen dat mossel een goed voer voor menig aquariumdier is.

Toon ook Uw medeleven met de manifestatie die Uw medeleden ten beste geven. Tenslotte zijn alle nietleden-verzamelaars welkom op onze beurs. In hen toch zien wij onze leden van de toekomst. Elke beurs heeft ons ledenaantal vergroot en ook nu verwachten wij weer een uitbreiding van onze hardwerkende malacologische werkgroep.

Heeft U misschien kennissen die wel verzamelen, maar nog geen lid zijn? Een mooie kans hen nu kennis te laten maken met stichting Biologia Maritima. Zien wij dus ook U op 1 of 2 juli ? We zullen U graag eens persoonlijk begroeten.

Het Bestuur

=====
=====

EXCURSIE GEROLSTEIN BRACHT EEN RIJKE FOSSIELENBUIT.

Wij zullen nog wel in een uitvoeriger verslag terugkomen op de prettige en mooie tocht naar Gerolstein in de Eifel, maar we konden het toch niet laten te vertellen dat 8 B.M.-ers een paar heerlijke dagen hebben doorgebracht in het prachtige oud-vulkanische landschap. Een landschap met een duidelijk, maar dan nog mooier Zuid Limburgkarakter. Heerlijke dagen, mooie vergezichten.

De eerste dag plensregen, maar daarna veel zon, die menige kop deed bruinen. Fossielen? Merkbaar zwaarder keerde de V.W.-bus naar Holland terug! Blijde gezichten over buitgemaakte trilobieten, sponsen, koralen en ammonieten. Oordeel: We moesten het zeker nog eens een keer overdoen. Weest U er dus als de kippen bij wanneer een aankondiging in de Vita verschijnt, want anders konden de 8 enthousiastelingen U wel eens voor zijn.

ONDERZOEK NAAR DE WEERSTAND TEGEN UITDROGING VAN MOLLUSKEN
IN DE GETIJ-ZONE

Verslag van de werkzaamheden van Ingvar Kristensen gedurende zijn verblijf in 1960 aan het Zoölogisch Station te Napels.

Men zou verwachten, dat zee-organismen, die regelmatig aan uitdroging bloot staan, beter dan verwante submerse soorten in staat zijn waterverlies tegen te gaan. Een onderzoek naar de uitdrogingsnelheid van Fucoiden (nog niet gepubliceerd) toonde echter aan, dat de uitdrogingsnelheid van wieren, die hoog in de getijzone groeien, niet altijd geringer is dan die van submerse wieren. Enkele oriënterende experimenten, die in 1959 op Helgoland met Littorina's verricht werden, wezen in dezelfde richting: de uitdrogingsnelheid van de hoog in de getijzone levende soorten is niet geringer dan die van de lager levende soorten, en de uitdrogingsnelheid van hoog levende individuen is niet anders dan die van submers levende soortgenoten.

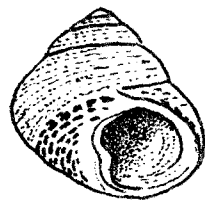
De opzet van het onderzoek te Napels was ten eerste om na te gaan of er verschillen in uitdrogingsnelheid zijn aan te tonen tussen submers en deels emers levende gastropoden, en ten tweede of de ene groep gastropoden tegen een bepaalde graad van uitdroging wellicht beter bestand is dan de andere groep.

De uitdrogingsproeven vonden plaats in een kamer met konstante temperatuur en vochtigheid. De snelheid van uitdroging werd door wegen bepaald. Hierbij werd onderscheid gemaakt tussen gewichts-verlies van de schelp en van de weke delen.

De overlevingskansen na een bepaalde graad van uitdroging werden beoordeeld door het dier na de proef in stromend zeewater terug te plaatsen en het dier gedurende 3 dagen regelmatig te observeren. Bij Patella en een Fissurellide werd bovendien de frequentie van de hartslag bepaald.

UITDROGINGSSNELHEID.

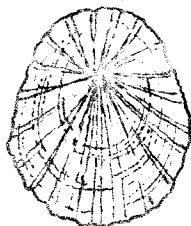
Vier slakken-soorten konden met elkaar worden vergeleken: twee uit de familie Trochidae, *Monodonta turbinata* en *Gibbula richardi*, en twee nap-vormige slakken, de Patellide *Patella coerulea* en de Fissurellide *Diodora nubecula*.

*Monodonta
turbinata*

*Tibbula
richardi*

*Patella
coerulea*

*Diodora
nubecula*

(De determinaties dank ik aan Mevrouw W.S.S. v.d.Feen-v.Bentham Jutting, Amsterdam.)

De Trochidae waren ongeveer 15 mm hoog; de napvormige slakken hadden een diameter van \pm 20 mm.

Om de uitdrogingsnelheid te bepalen werden de dieren gedurende een aantal uren boven water gehouden bij een temperatuur van 20-22° C en een relatieve vochtigheid van 45%.

Tijdens de proef werden de dieren zesmaal gewogen teneinde hun waterverlies te leren kennen. Het gewichtsverlies ten gevolge van defaecatie e.d. werd verwaarloosd. Na afloop van de proef werden de dieren in een aqua-terrarium ondergebracht; ter controle werd gedurende drie dagen éénmaal per dag hun gewicht bepaald, terwijl als maat voor hun vitaliteit hun contractie-snelheid bekeken werd. Tenslotte werden de dieren gedood en werd het gewichtsverlies van de schelp tijdens uitdroging onder dezelfde omstandigheden als bovenvermeld bepaald. Zodoende kon het gewichtsverlies van de slak-zonder-huis worden berekend, uitgedrukt in de percentuele afname van het vleesgewicht.

Een tweede serie proeven werd genomen bij 32° C en bij een relatieve vochtigheid van 22 %.

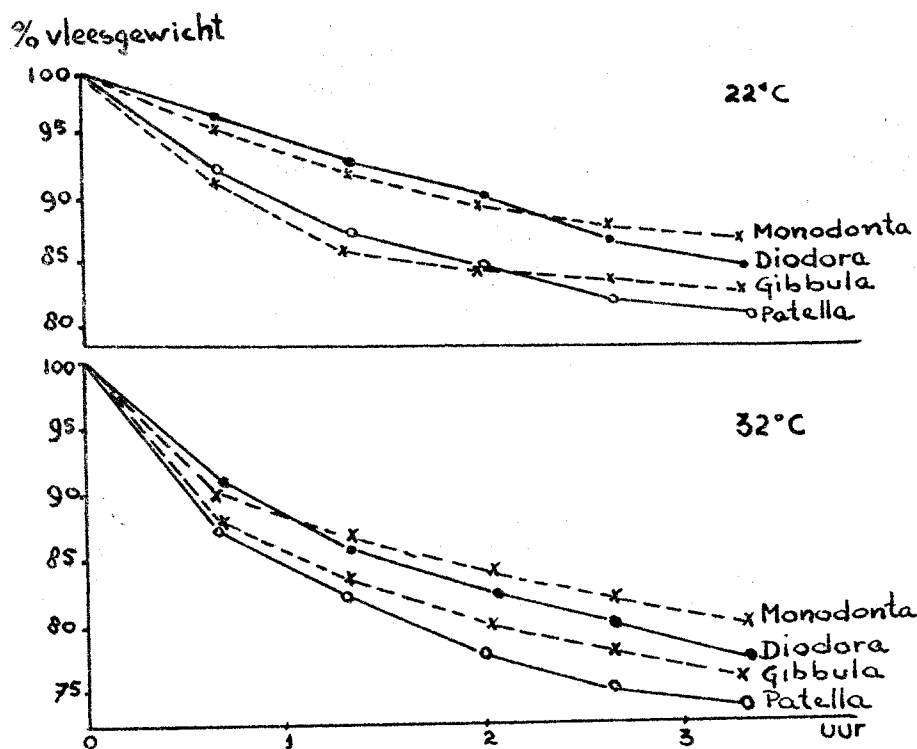

fig. 1. Percentuele afname van het vleesgewicht van Gastropoden tijdens een verblijf van ruim 3 uur in lucht van resp. 22° C en van 32° C, bij een relatieve vochtigheid van resp. 45 en 22 %. Monodonta: 27 ex. Diodora: 15 ex. Gibbula: 90 ex. Patella: 18 ex.

Monodonta en Patella komen gemiddeld hoger in de getijzone voor dan Gibbula en Diodora. Men zou het logisch vinden, indien de hoger levende soorten een betere bescherming tegen verdamping zouden bezitten dan lager levende dieren. Zoals echter uit fig. 1 blijkt, is juist de uitdrogingsnelheid van de hoogst in de getijzone levende soort, Patella, het grootst.

Voorts blijkt er geen verschil in snelheid van uitdroging te bestaan tussen dieren, die in de getijzone waren aangetroffen en exemplaren van dezelfde soort, die submers waren gevonden (fig. 2)

De graad van uitdroging, waaraan *Diodora* tijdens de experimenten bloot stond, bleek voor sommige individuen lethaal te zijn. *Monodonta*, *Gibbula* en *Patella* herstelden zich na afloop echter volledig.

Bij deze proeven bleek het voor *Monodonta* en *Gibbula* niet van belang te zijn in welke stand zij geplaatst waren. Aangezien deze soorten zich dadelijk met hun operculum afsluiten, is dat zeer goed te begrijpen. Voor *Patella* en *Diodora*, die geen operculum hebben, is de stand zeer belangrijk. In de bovenvermelde proeven waren zij in hun natuurlijke stand op een glasplaat gezet. Indien zij echter ondersteboven gelegd werden, verliep de uitdroging 1.9 à 2.3 maal zo snel.

Fissurellidae hebben in de apex van de schelp een gleufvormige opening (fissura), die de Patellidae missen. Het zou denkbaar zijn, dat de Fissurellidae, die geen van alle hoog in de getijzone voorkomen, niet in staat zijn uitdroging te verdragen vanwege de extra verdamping via de fissura. Om de betekenis van de fissura bij uitdroging na te gaan, werd eerst de uitdrogingssnelheid van "normale" *Diodora*'s bepaald. Vervolgens werden de fissura's met plasticine en plastic lijm dichtgemaakt, waarna opnieuw de uitdrogingssnelheid bepaald werd. Tenslotte werd met dezelfde dieren een derde roef genomen nadat de fissura weer geopend was. Het bleek dat via de fissura niet veel verdamping optreedt; niet meer dan 4 à 15%, gemiddeld 9%.

Voorts werd bij *Patella* met behulp van een zaagje een fissura in de schelp-apex gemaakt. Hierbij nam de uitdrogings-snelheid met 3 à 17% (gemiddeld 11 %) toe. *Patella* zou dus inderdaad, van dit standpunt gezien, slechter uit zijn indien de soort een fissura bezat.

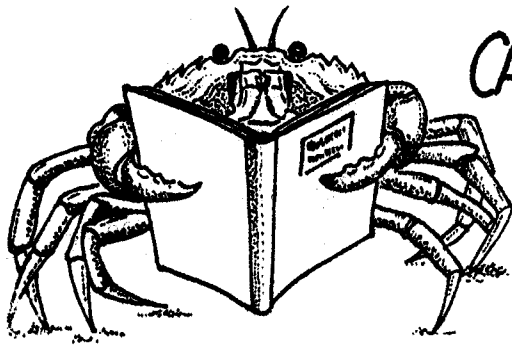
Overigens zij opgemerkt, dat het afdichten van de fissura bij *Diodora* en het aanbrengen van een kunstmatige fissura bij *Patella* geen directe nadelige invloed op de dieren schijnt te hebben, want gedurende de weken volgend op de ingreep trad geen sterfte op, en ook de voetcontractie en de hartslag der behandelde dieren bleef normaal.

Frequentie der hartcontracties tijdens uitdroging

Bij *Patella*'s met een kunstmatige fissura is de hartslag duidelijk te zien. Bij *Diodora* kon door een kleine vergroting van de fissura de hartslag eveneens zichtbaar gemaakt worden. (Deze ingreep was vermoedelijk ook weinig schadelijk, want de dieren vertoonden althans tot het einde van de proeven, 2 weken na de operatie, geen verminderde activiteit.)

De frequentie der hart-pulsaties is bij kleine dieren groter dan bij grote. Daarom werden bij de proeven steeds ongeveer even grote dieren gebruikt, zodat van de gevonden waarden het gemiddelde genomen kon worden.

(wordt vervolgd)

CARCINUS IN ZIJN BOEKENHOEK

KNAUR is een klank die iets heel bijzonder voor-
spelt. Een uitgave van Knaur betekent dat men door-
gaans een meesterwerk in de hand heeft. Een boek
dat naar inhoud en uiterlijk iets apart is.

KNAURS TIERREICH IN FARBEN - N I E D E R E T I E R E

is nu zo'n werk om van te watertanden. De stofomslag, waarop een knalrode zeester op een bonte grintondergrond ligt, trekt zozeer de aandacht van iedere mariene-bio-
loog, dat hij voor hij het weet het boek al in de hand heeft en driftig verlangend
ook het binnenwerk met een vluchtige blik toetst. Deze toets heeft eigenlijk niets
van een toets want het wordt al spoedig een lofzang op de meer dan sublieme afbeel-
dingen. Een keur collectie kleuren- en zwart-wit foto's van de beste fotografen der
wereld is hier bijeengebracht. Tot lezen kwam ik niet direct. Het fotomateriaal was
zo fascinerend dat ik kinderlijk gelukkig met dit mooie prentenboek in een hoek ben
gaan zitten en plaatjes heb gekeken.

Wat is het dan heerlijk om onder al die vormen van lagere dieren zoveel vertegenwoor-
digers uit het zilte milieu aan te treffen.

Ik ga U geen bepaalde namen noemen van al die dieren die in hun natuurlijke milieu
en met een sublieme kleurweergave zijn afgebeeld.

Eigenlijk kan ik U alleen maar raden; probeert U dit boek eens 5 minuten in handen
te krijgen en oordeelt U dan zelf. 360 pagina's kunstdruk van het kloeke formaat
28 x 22 cm, bedrukt met vrij kleine letter - dus nog een enorme hoeveelheid tekst
ook - voorzien van talloze zwart-wit foto's en zeer bijzondere tekeningen, dat is
NIEDERE TIERE. De auteurs zijn Ralph Buchsbaum en Lorus J. Milne. Buchsbaum kennen
wij reeds uit zijn interessante Pelicanpockets Animals without backbones en we weten
dat wat hij schrijft gedegen stof is, die op zeer genietbare wijze gebracht wordt.
De originele titel luidt: Living invertebrates of the world.

Een boek van uitzonderlijk formaat dat zeker in een behoefte voorziet. Wij zouden
namelijk geen boek over Invertebraten kunnen noemen dat zo up to date, volledig en
tevens zo rijk geïllustreerd is. Zeker niet een werk dat deze drie factoren in één
uitgave weet te bundelen.

Prijs DM. 39,50. Uitgave Droemersche Verlagsanstalt Th. Knaur. Nachf. Munchen.

DIEREN-ENCYCLOPAEDIE VOOR IEDEREEN onder redactie van Dr J.C.v.d.Steen.

Uitgeversmaatschappij W.de Haan N.V. te Zeist heeft haar traditie om goede en goed-
kope encyclopaedien (in één deel) uit te geven voortgezet en presenteert nu boven-
staand boekwerk. Verschillende in wetenschappelijke kringen bekende auteurs hebben
aan deze encyclopaedie meegewerkt en zij zal zeker aan haar doel beantwoorden.

(Het rode potlood tekent aan: pagina 41 moet zijn zoetwaterkreeft i.p.v. zee-kreeft)
Aan het encyclopaedisch gedeelte gaat nog een algemeen gedeelte vooraf en dit zouden
we zeker niet willen missen. Hier wordt namelijk weer eens moderne biologische be-
grippen belicht, die wij zo graag onder natuurlijfheders verspreid zien. Het zijn
de hoofdstukken Bouw der dieren, Levens verschijnselen, Het dier in zijn milieu,
Het gedrag der dieren, Faunabescherming en nog enkele lezenswaardige hoofdstukken.
Mede hierdoor wordt de waarde van deze encyclopaedie belangrijk vergroot.

Prijs f 8,90 geb.

Nederlands Instituut voor Biologische Leermiddelen

Zeezwaluwstraat 201-203 Scheveningen -Tel.554210

GOED NIEUWS VOOR SCHELPE NVERZAMELAARS

Evenals vorige keren zal ook nu ons Instituut met een stand aanwezig zijn op de 3e Ruilbeurs - Schelpententoonstelling, welke op 1 en 2 Juli a.s. gehouden zal worden door Stichting Biologia Maritima in het 2e V.C.L. Goudsbloemlaan 131 te Den Haag.

Op beide vorige beurzen mocht onze stand-en dus vnl onze schelpencollecties- zich in een drukke belangstelling van de zijde der bezoekers verheugen.

Ook U hopen wij nu weer in onze stand te begroeten. Wij zullen U gaarne onze

UITGEBREIDE EN NIEUWE COLLECTIES

tonen. Vooral onze tropische collecties hebben een belangrijke uitbreiding ondergaan. Wij brengen nu nieuwe aanwinsten uit Indonesie, Nieuw Guinea, Florida. Ook kunt U keus maken uit Nederlands recent materiaal, Bretonse schelpen, Middellandse zee alsmede Pliocene fossielen uit de Westerschelde en Antwerpen.

Wij vragen Pecten en Chlamys (Shellschelpen) voor onze private collectie. Daarnaast willen wij natuurlijk ook ander mooi en gaaf materiaal graag met U ruilen.

ETIKETTEN, BUISJES EN ARCHIEFKAARTEN

Bedrukte vindplaatsetiketten (passend in luciferdoosjes) alsmede buisjes voor het opbergen van kleine soorten (in 2 afmetingen met plasticstop) hebben wij op de beurs in voorraad. Ue kunnen U dus direct helpen, maar bedenk dat U er als de kippen bij moet zijn, want de voorraad is niet onuitputtelijk. Ook de archiefkaarten (zie pagina 21 Schelpen vinden en herkennen) zijn voorradig.

DE GROEIENDE OPBERGKAST

Deze zal ook op de beurs gedemonstreerd worden. Het is de kast die al Uw opbergproblemen oplost. Door een verzorgde opbergmethode wint Uw collectie aan waarde en vormt de trots van elke verzamelaar.

Heeft U nog andere wensen, waaraan wij zouden kunnen voldoen, komt U daarover dan op 1 en 2 Juli eens met ons praten. Wij verwachten U.

Ned. Inst. v. Biol. Leerm.
B. Entrop

Stichting B I O L O G I A M A R I T I M A

Nederlands Instituut voor Zee-aquaristiek en Zee-biologie
Adm. Zeezwaluwstraat 201-023 Scheveningen Tel. 554210.

Aan de leden van Biologia Maritima en alle andere schelpenverzamelaars.

Op 1 en 2 Juli a.s. hopen wij onze 3e Schelpenruilbeurs te houden waaraan leden en niet leden kunnen deelnemen. Evenals vorige keren hebben wij ook nu aan de ruilbeurs een attractie verbonden in de vorm van een kleine tentoonstelling die wij genoemd hebben

SCHELLEN -- VORM -- KLEUR

Meerdere leden hebben uit hun privecollecties een aantal sublieme exemplaren voor deze tentoonstelling ter beschikking gesteld. Op een geheel nieuwe wijze worden deze collecties in vitrines van diverse afmetingen tentoongesteld. Zeker de moeite van een bezoek waard.

De beurs wordt gehouden in de studiezaal van het 2e V.C.L. aan de Goudsbloemlaan 131 Den Haag.

De beurs is geopend: Zaterdag van 14 - 18 uur.

Zondags van 10 - 18 uur.

U kunt de beurs bereiken vanaf het Staatsspoorstation met lijn 3 en 12. Vanaf het Hollandse Spoorstation met lijn 12. Uitstappen Goudenregenplein.

Koffiebuffet is op de beurs aanwezig. U kunt meegebrachte lunchpakketten in de cantine nuttigen.

Het doel van de beurs is om leden en niet-leden schelpenverzamelaars in de gelegenheid te stellen om door ~~van~~ hun collecties te vergroten. Misschien mag hier even de opmerking geplaatst worden dat U de mooiste ruil tot stand kunt brengen, wanneer U met zo mooi mogelijk ruilmateriaal naar de beurs komt. Stel Uw ruilcollectie dus met zorg samen en U zult zien dat U succes zult oogsten. Geruild kunnen worden Nederlandse, Tropische en Fossiele schelpen.

Attractie

Weet U dat U voor een onnozel dubbeltje de bezitter kunt worden van een hele aardige collectie schelpen.

Wanneer U heeft leren tellen bent U de man! Meer vertellen wij U niet. De rest blijft verrassing tot op de beurs.

Het is tenslotte naar wij menen overbodig U nogmaals het nut van een schelpenbeurs voor U persoonlijk naar voren te brengen. Waar legt U prettiger relatie dan juist daar? Waar is de kans voor collectieuitbreiding zo groot? Wanneer bent U ooit in de gelegenheid met zoveel geestverwanten samen te zijn en van gedachten te wisselen? Daarom hopen wij alle schelpenverzamelaars weer een goede dag te bezorgen met de organisatie van deze 3e ruilbeurs en onze tentoonstelling.

Heeft U vrienden verzamelaars? Nodigt hen uit met U mee te gaan, adviseer hen lid te worden, want hoe groter de groep hoe meer mogelijkheden. Juist ook voor U.

Het Bestuur van Stichting Biologia Maritima

Stichting B I O L O G I A M A R I T I M A

Ned. Instituut voor Zee-Aquaristiek en Zee-Biologie
Adm. Benoordenhoutseweg 5 Den Haag - Tel. 243689

Aan de leden van de Malacologische Werkgroep van Biologia Maritima en belangstellenden schelpenverzamelaars.

Het Bestuur heeft het genoegen U te kunnen mededelen dat op Zaterdag 19 en Zondag 20 Mei a.s. de

V I J F D E S C H E L P E N R U I L B E U R S

gehouden zal worden in een van de zalen van het 2e.V.C.L. Goudsbloemlaan 131 te Den Haag.

Leden en belangstellenden worden dan op deze ruilbeurs graag welkom geheten met hun schelpenruilmateriaal.

Als bijzondere attractie aan deze schelpenbeurs wordt een rescheiden expositie van schelpen gehouden. Deze expositie zal door middel van uitgezocht mooie exemplaren een idee geven van de vele geslachten welke met elkaar de klasse van de Gastropoda vormen.

De openingstijden zijn als volgt:

Zaterdag van 2-6uur

Zondag van 10-6 uur.

Entree voor volwassenen F.0,50

voor kinderen F.0,25

Buffet is aanwezig. Meegebrachte lunchpakketten kunnen ter plaatse genuttigd worden.

Als nieuwtje voor deze beurs geldt onze DETERMINATIETAFEL. Heeft U schelpen waarvan U de naam graag zou willen weten en die U door eigen determinatie niet heeft kunnen bepalen, dan kunt U deze aan de determinatietafel afgeven. Tijdens Uw bezoek worden ze voor U gedetermineerd.

Het geldt hier dus moeilijk determineerbare exemplaren.

Wij hopen dat U ook Uw vrienden en kennissen zult willen animeren tot een bezoek aan deze beurs en tentoonstelling.

Juist op onze beurzen ligt Uw kans voor het leggen van contacten met andere verzamelaars.

Het Nederlands Instituut voor Biologische leermiddelen zal weer met een uitgebreide schelpenstand voor verkoop en ruil aanwezig zijn.

Dat wij ook U weer zullen mogen begroeten is de wens van het

Bestuur.

Convocatie. De contactavond van 14 Mei j.l. kon niet doorgaan, omdat het lokaal die avond bezet was. De avond wordt nu gehouden op MAANDAG 21 Mei a.s. 8 uur Biologisch lokaal 2e V.C.L. Goudsbloemlaan 131.

Onderwerp: Determinatie van de kleine soorten uit het Bretonse en Adriatische gruis. Er wacht U een attractie.